

2. Zarzut drugi, w którym skarżąca utrzymuje, że Rada nie spełniła warunków, pozwalających jej na umieszczenie nazwy skarżącej w wykazie, w szczególności posłużyła się argumentem, że skarżąca udziela finansowego lub logistycznego wsparcia rządowi Iranu. Zarzut udzielania wsparcia finansowego został zakwestionowany przez Sąd w wyroku NITC/Rada. Skarżąca nie wspiera finansowo rządu Iranu, zaś rząd Iranu nie czerpie korzyści finansowych z działalności skarżącej, ani poprzez jej akcjonariuszy, ani w inny sposób. W wyroku NITC/Rada orzeczono, że udzielanie pośredniego wsparcia finansowego nie wystarczy, aby uznać, że owa przesłanka została spełniona. Zarzut dotyczący udzielania wsparcia logistycznego stanowi jedynie inne ujęcie zarzutów, które zostały omówione w wyroku NITC/Rada. W każdym razie nie zachodzi tu wymagany związek przyczynowy między działalnością skarżącej a rozprzestrzenianiem broni jądrowej, zaś wsparcie, jakiego udziela skarżąca, można co najwyżej zakwalifikować jako pośrednie wsparcie logistyczne.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżąca podnosi, że Rada naruszyła jej prawo do obrony, a także prawo do dobrej administracji i skutecznej ochrony sądowej. W szczególności Rada a) nie poinformowała skarżącej o rzeczywistych powodach ponownego umieszczenia jej nazwy w wykazie, ani nie ujawniła dowodów uwzględnionych na jej niekorzyść; i b) przed umieszczeniem jej nazwy w wykazie nie umożliwiła skarżącej przedstawienia jej stanowiska na temat tych rzeczywistych powodów lub dowodów uwzględnionych na jej niekorzyść.
4. Zarzut czwarty, w którym skarżąca twierdzi, że Rada w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny naruszyła jej podstawowe prawa, w tym prawo do poszanowania jej własności, jej działalności i dobrego imienia. Zaskarżone środki mają dla skarżącej dalekosiężne skutki na całym świecie, zarówno dla prowadzonej przez nią działalności, jak też dobrego imienia i wartości jej przedsiębiorstwa. Umieszczenie nazwy skarżącej w wykazie będzie miało potencjalnie katastrofalne skutki dla beneficjentów funduszy emerytalnych będących akcjonariuszami skarżącej, którymi w całości są niewinni irańscy obywatele, w większości emeryci. Rada nie udowodniła, że zamrożenie funduszy i środków finansowych skarżącej ma związek z jakimkolwiek prawnie uzasadnionym celem, lub jej nim uzasadnione, ani tym bardziej że jest proporcjonalne do osiągnięcia takiego celu.
5. Zarzut piąty przedstawiony na poparcie wniosku o stwierdzenie, że jeżeli, wbrew argumentom przedstawionym w ramach zarzutu drugiego, art. 20 ust. 1 lit. c) decyzji i art. 23 ust. 2 lit. d) rozporządzenia należy rozumieć w ten sposób, że obejmują a) pośrednie wsparcie finansowe lub b) wsparcie logistyczne niemające związku z rozprzestrzenieniem broni jądrowej, kryteria te byłyby niezgodne z prawem oraz nieproporcjonalne względem celów decyzji i rozporządzenia. Arbitralny zakres tych kryteriów wynikający z tej szerszej interpretacji wykraczałby poza granice tego, co odpowiednie i konieczne dla osiągnięcia tych celów. Tak rozumiane przepisy byłyby zatem niezgodne z prawem.

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2015 r. – Speciality Drinks/OHIM – William Grant (CLAN)

(Sprawa T-250/15)

(2015/C 245/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Speciality Drinks Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: G. Pritchard, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: William Grant & Sons Ltd (Dufftown, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „CLAN” – zgłoszenie nr 10 025 815

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie R 220/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i oddalenie sprzeciwu;
- zasądzenie kosztów na rzecz strony skarżącej lub uchylenie postanowienia Pierwszej Izby Odwoławczej o kosztach.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza błędnie scharakteryzowała poziom uwagi wykazywanej przez „właściwego konsumenta” w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Izba Odwoławcza nie rozstrzygnęła, czy CLAN użyty w połączeniu z MACGREGOR jest dla właściwego konsumenta słowem fantazyjnym (czyli nie posiadającym znaczenia), czy też stanowi słowo posiadające znaczenie, które ów konsument zrozumie;
- Izba Odwoławcza nie przeprowadziła oceny podobieństwa znaków towarowych opartej na właściwej podstawie prawnej lub faktycznej;
- Izba Odwoławcza nie przeprowadziła oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd opartej na właściwej podstawie prawnej lub faktycznej.

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2015 r. – Espírito Santo Financial (Portugalia)/EBC

(Sprawa T-251/15)

(2015/C 245/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Espírito Santo Financial (Portugalia), SGPS, SA (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: R. Oliveira, N. Cunha Barnabé oraz S. Estima Martins, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Europejskiego Banku Centralnego (EBC) z dnia 4 marca 2015 r. zgodnie z art. 8 ust. 3 decyzji EBC/2004/3 (dorozumianej decyzji) o nieprzyznaniu pełnego dostępu do decyzji EBC z dnia 1 sierpnia 2014 r. zawieszającej względem Banco Espírito Santo S.A. status strony w ramach polityki pieniężnej Eurosystemu oraz zobowiązującej tenże bank do spłaty całego długu wobec Eurosystemu w kwocie w wysokości 10 bilionów EUR, a także do wszystkich dokumentów będących w posiadaniu EBC, które posiadają jakikolwiek związek z rzeczoną decyzją;
- stwierdzenie nieważności wyraźnej decyzji EBC z dnia 1 kwietnia 2015 r. (wyraźnej decyzji) o nieprzyznaniu pełnego dostępu do powyższych dokumentów;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.